

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání dne [datum] stížnost státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Berouně v trestní věci obviněného [Jméno obviněného], narozeného [Datum narození obviněného], číslo jednací 8 T 118/2025-67, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost státní zástupkyně zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Okresní soud v Berouně podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu a § 188 odst. 1 písm. f) tr. řádu, ve spojení s § 307 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. řádu, podmíněně zastavil trestní stíhání obviněného pro skutek spočívající v tom, že dne [datum], po předchozím požití alkoholických nápojů, řídil minimálně od 7:30 hodin z letiště [adresa] do obce [adresa], a následně po dálnici D5 ve směru na [adresa] pro cestující, kteří měli zařízen vyhlídkový let, a zpět po dálnici D5 ve směru na [adresa] služební osobní automobil tov. zn. Škoda Kodiaq, RZ [SPZ], vlastníka [právníká osoba], IČO: [IČO], kdy v tomto směru dálnice, v prostoru 7 km, před sjezdem z dálnice na obec [adresa], kde je povolena rychlost maximálně 130 km/h, mu byla naměřena v levém jízdním pruhu, když předjížděl vozidla v pravém jízdním pruhu, pomocí záznamového a měřícího zařízení Ramer 10C (SN18/0504) hlídkou Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru služby dopravní policie, Dálničního oddělení [adresa], v čase 8:04 hodin rychlost 161 km/h (po odečtu odchyly 156 km/h) a vozidlo bylo pro porušení § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., v platném znění, dojetu, předjetu a zastaveno v prostoru 10 km dálnice, přičemž při prováděné silniční kontrole se obviněný také po výzvě uvedené policejní hlídky podrobil opakovanému odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu s pozitivními výsledky, konkrétně v čase 8:08 hodin přístroj vykázal 0,99 promile a v čase 8:14 hodin 1,02 promile alkoholu v jeho dechu, na následnou výzvu se rovněž podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu v 8:50 hodin v ÚVN v [adresa] v toxikologické laboratoři, kdy metodou plynové chromatografie u něj byla zjištěna hladina 0,95 g/kg alkoholu v krvi a podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, měl v době silniční kontroly v krvi 1,04-1,10 g/kg alkoholu, na místě mu byl zadržen řidičský průkaz a další jízda mu byla zakázána, v němž byl podaným návrhem na potrestání spatřován přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Podle § 307 odst. 4 tr. řádu stanovil zkušební dobu v trvání 1 roku a současně ve smyslu § 307 odst. 2 písm. a) tr. řádu přijal závazek obviněného, že se po dobu 1 roku zdrží řízení všech motorových vozidel.

3. Podle § 307 odst. 2 písm. b) tr. řádu dále uložil obviněnému povinnost složit na účet soudu peněžitou částku ve výši 65 000 Kč určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zvláštního právního předpisu.

4. Proti tomuto usnesení podala státní zástupkyně v neprospěch obviněného v zákonné lhůtě stížnost, v jejímž odůvodnění s postupem prvostupňového soudu nesouhlasí a jeho hodnocení polehčujících okolností v porovnání s přitěžujícími má za nevyvážené. Přitom nezavrhuje postup ve smyslu odklonu od trestního řízení a ztotožňuje se i s výší finanční částky určené na pomoc obětem trestné činnosti, již byl jmenovaný zavázán uhradit, ovšem za současné aplikace přísnějších podmínek pro podmíněné zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 odst. 2 písm. a), b) tr. řádu. Konkrétně tak považuje délku zkušební doby, jakož i závazek obviněného zdržet se po tuto dobu řízení všech motorových vozidel, za nepřiměřeně mírné s ohledem na míru jeho

ovlivnění požitým alkoholem, způsob jízdy, ujetou vzdálenost a s přihlédnutím ke skutečnosti, že ve vozidle nejel sám. Navrhuje proto, aby odvolací soud přezkoumávané usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušil a uložil soudu I. stupně, aby o věci znovu jednal a rozhodl s tím, že za akceptovatelný má postup v intencích § 307 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. řádu, pokud by soud přijal závazek obviněného neřídit motorová vozidla po dobu 18 měsíců, jako peněžitou pomoc obětem trestné činnosti přijal částku kolem 60 000 Kč a současně stanovil obviněnému podle § 307 odst. 4 tr. řádu zkušební dobu podmíněného zastavení trestního stíhání na nejméně 20 měsíců.

5. Obviněný reagoval na podanou stížnost přípisem ze dne [datum], v němž zopakoval, že svého selhání si je vědom, hluboce ho lituje a je připraven nést za ně odpovědnost. Částečně se ohradil proti tomu, že jednal úmyslně a zdůraznil, že chyboval v úsudku. Kromě toho deklaroval, že nejvyšší dovolenou rychlost překročil pouze po krátký úsek jízdy, kdy předjížděl „kolonu pohybující se rychlostí výrazně pod zákonným limitem, aby zajistil bezpečné rozestupy od ostatních účastníků silničního provozu“. Vozidla přitom předjížděl zleva, nikoli zprava, jak je uvedeno v odůvodnění stížnosti. Připomněl také svou dosavadní naprostou bezúhonnost a působení na poli bezpečnosti a obrany státu, stručně řečeno s tím, že případná přísnější výměra zkušební doby mu značně zkomplikuje především profesní život. Posuzované usnesení tak považuje za správné a přiměřené a stížnost obžaloby navrhl zamítnout.

6. Na zmíněný přípis odpověděla státní zástupkyně replikou, v níž uvádí na pravou míru judikaturu v typově obdobných případech citovanou obviněným a připomíná, že i v souladu s dlouhodobě zastávaným názorem Nejvyššího soudu obviněný překročil limit 1 ‰, po jehož dosažení se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, stejně jako okolnost, že při jízdě nedodržel nejvyšší dovolenou rychlost a nejel sám. Reaguje také na výhradu obviněného, že vozidlo neřídil v rámci zaměstnání a rozhodnutí, byť odklonem, ho značně poškodí v profesním životě, a to tak, že jmenovaný uvedené skutečnosti nijak neprokázal, pouze doložil pozitivní hodnocení od zaměstnavatele.

7. Krajský soud, jako soud II. stupně, tedy z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž dospěl k závěru, že je prvním soudem zvolený postup lze ještě akceptovat. Věc posoudil následovně:

Především je nesporné, že obžalovaný byl postaven před soud pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, u něhož je vyřízení věci ve smyslu rozhodnutí odklonem-podmíněným zastavením trestního stíhání, jsou-li pro takový postup splněny zákonné podmínky § 307 tr. řádu, teoreticky přípustné a takovému rozhodnutí nutně nemusí předcházet dokazování v hlavním líčení. Pokud jde o teoretická východiska stížnostní soud rovněž sdílí názor soudu procesního, že obžalovaný splnil veškeré formální podmínky pro postup ve smyslu § 307 tr. řádu, konkrétně požadavky formulované v § 307 odst. 1 tr. řádu, neboť škodu nezpůsobil a k činu se doznal, což ostatně státní zástupkyně ani nespornuje. Mimo to je ovšem třeba vždy bedlivě uvážit ještě možnou aplikaci přísnějších podmínek ve smyslu § 307 odst. 2 tr. řádu, přičemž i zdejší soud ve své rozhodovací praxi dlouhodobě zastává názor, že vědomá nedbalost či závažnější řídicí selhání, mezi něž bezpochyby patří i řízení vozidla pod vlivem návykové látky, by měla být sankcionována ztrátou řídicího oprávnění, ať již v podobě trestu zákazu činnosti, či v podobě osobního a výslovného závazku pachatele, že se na určitou dobu řízení motorových vozidel zdrží.

8. Potud tedy lze principiálně souhlasit s nalézacím soudem, který takový závazek obviněného přijal a zkušební dobu vhodně doplnil i povinností úhrady konkrétní finanční částky určené státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti podle zvláštního právního předpisu, čímž se vypořádal právě s otázkou nutnosti aplikace přísnějších podmínek ve smyslu § 307 odst. 2 tr. řádu.

9. Co se týče výměry uložené zkušební doby a rovněž délky stanoveného závazku obviněného (obě v trvání 1 roku), a aniž by krajský soud sebemeně bagatelizoval závažnost jeho selhání, nelze pominout, že obviněný je dosud skutečně zcela bezúhonný a na úseku dopravy byl pro přestupek řešen jedinkrát v roce 2016. Souhlasit možno i s tím, že míra jeho ovlivnění požitým alkoholem se pohybovala na hranici obecně uznávanou jako limitní pro odlišení způsobilosti a nezpůsobilosti k bezpečnému ovládání motorového vozidla. Pakliže se tedy jmenovaný zavázal neřít po dobu jednoho roku motorová vozidla, je možno nahlížet jeho závazek jako ještě přiměřený a obdobně to lze vztáhnout k délce zkušební doby, při současném zohlednění jeho doznání viny a vyslovené lítosti, jeho dosavadní řidičské praxe a v neposlední řadě právě typu řidičského selhání. Je tak možno uzavřít, že ač jde bezpochyby o případ hraniční, okresní soud citlivě uvážil veškeré okolnosti, které obviněnému prospívají a nepominul ani další, již méně příznivé okolnosti projednávané věci, jak bylo nastíněno shora, a i soud II. stupně má za to, že zvoleným postupem bude naplněn účel trestního řízení, přičemž podcenit zde nelze ani samotný výchovný účinek trestního řízení.

10. Po zhodnocení všech shora popsanych okolností se tedy stížnostní soud mohl ztotožnit se závěrem soudu I. stupně, podle něhož jsou zákonné podmínky pro postup podle § 307 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. řádu v posuzovaném případě splněny a takové rozhodnutí lze považovat za dostačující. Postupu ve smyslu odklonu v trestním řízení dále nebrání ani postoj jmenovaného.

11. Stížnost státní zástupkyně byla proto podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodná zamítnuta. Obžalovaného je ještě závěrem nutno poučit, že právní mocí rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání pozbývá řidičského oprávnění, což ve svém rozhodnutí opomněl prvoinstanční soud.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 18. listopadu 2025

JUDr. Jitka Sochorová
předsedkyně senátu